

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei.
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Copii desculți

Intr'una din friguroasele zile trecute, întâlnesc pe stradă un grup de copii ce grăbeau spre școală. Imbrăcămintea lor săracă și slabă, obrazurile sfrigate și galbene ale atâtoroa din ei, îi arătau că sunt copiii nevoiașilor din cartier, ce veneau înghețați să se încălzească și să învețe carte pentru două ore, în odaia caldă a clasei.

Cum eram cam răcit și grăbiam învelit bine spre tipografie, mă întâlnesc cu un prunc de vreo 6-7 anișori, desculț și vânăt de frig, cu vreo câteva cărți subsuoară; grăbia către școala din apropiere.

Mă oprii în loc. „Măi dragă, ți-i frig!” — „Nu” îmi răspunse el, privind-mă oarecum sperios și tulindu-o repede pe caldarămul umed și norcios al trotuarului.

Vrui să-l opresc, să mă interesez de el, de-ai lui, dar n'a mai fost chip. Plecai, cu inima frământată de gândul ajutorării acestor nevoiași, de care aproape nimeni n'are milă.

Le trebuie acestor nenorociți sărmani, pâine, haine și încălțăminte, dar noi fiindcă nu știm ce-i foamea și frigul trecem pe alături, fără să ne miște soarta lor. Căinii și pisicile noastre trăose de sute de ori mai bine, decât acești „frați ai Domnului”. Pâinea noastră mucezește în dulap în timp ce aceștia rabdă de foame. Hainele noastre, (unele pe cari le luăm la an o singură dată, ca să ne mândrim cu ele) putrezesc și sunt mâncate de molii prin dulapuri, iar săracii, tremură de frig. Câți din noi n'avem câte 4-5 perechi de încălțăminte, iar nevoiașii umblă desculți. Spunea o soră credincioasă că o bogătană la care a fost servitoare câțeva vreme, avea un dulap întreg numai de ciorapi din caripentru nimic în lumen'ar fi dat vreo pereche la vreo sărmană femeie.

Săracii sunt un prilej de mântuire pentru cei bogați.

Iubiți cetitor nu vrei să te faci un prieten al săracilor?

Ei sunt frații noștri și ne sunt dați în grijă de Domnul (Matei 25,34-46). I.

Numai cu post și rugăciune

CÂTEVA CUVINTE ÎN LEGĂTURĂ CU EVANGHELIA DE DUMINECĂ

Un tânăr cuprins de un duh rău este adus de tatăl său la Isus, după ce apostolii încercară să scoată duhul și n'au putut. Și văzându-l pe dânsul, Isus, îndată duhul l-a scuturat pe el, și căzând la pământ se tăvălea spumând.

Și a întreat pe tatăl lui: câtă vreme este de când i-s'a făcut lui aceasta?

Iar el a zis: din copilărie; și de multe ori pe el în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l piardă, ci de poți ceva, ajută-ne nouă fiindu-ți milă de noi.

Iar Isus i-a zis lui: de poți crede, toate sunt cu puțință credinciosului. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: Crez, Doamne, ajută necredinței mele.

Și ca răspuns la credința tatălui, copilul a fost vindecat și izbăvit de duhul care-l muncea. (A se vedea pe larg în Ev. Marcu 9.)

Plină de învățături este și evanghelia aceasta.

Ne vom opri puțin asupra celor spuse de Domnul cu privire la „neamul” care nu iese decât cu post și rugăciune.

Văzând că n'au isbutit să scoată duhul cel mut din tânăr, ucenicii cărora nu li-se mai întâmplase așa ceva, l'au întreat deoparte: Noi de ce n'am putut să-l scoatem pe el? Și Domnul le-a spus atunci, că acest neam nu iese decât cu rugăciune și post.

E vorba deci de cazuri de stăpânire vrăjmașe deosebit de grele, de cari erau multe atunci și sunt multe și în zilele noastre. Domnul recomandă în astfel de cazuri, rugăciunea și postul. Două arme hotărâtoare, în fața cărora nu mai poate sta nici o piedecă, a niciunui vrăjmaș. Sunt arme încercate cari au adus multe izbânzi împotriva vechiului vrăjmaș.

Vorbind despre post, sf. Ioan Gură de Aur, spune undeva:

„Groasnic este postul, dar nu nouă, ci diavolilor.. Că de se îndrăcește cineva, arată-i numai chipul postului și vei vedea că rămâne neclătit și uscat ca o piatră de frica lui, și încă mai vartos când este împreună cu sora lui rugăciune. Pentru aceasta zice Hristos: acest neam cu nimic nu ese ci numai cu ruga și postul.

Deci când acestea sunt groasnice vrăjmașilor noștri, se cade să le iubim și nu să ne temem de dânsule. Iară de vom vrea să ne temem, să ne temem de beție și de obiceiurile cele multe (și rele) iar nu de post; căci beția ne leagă cu mâinile îndărăt și ne dă în mâinile și în munca patimilor trupești ca pe niște robi unei stăpâne rele. Iar de ne va găsi postul robii și legați, ne desleagă din legături și ne scoate din muncă și ne-aduce iar în vrednicia noastră cea dintâi.”

O, tu, cel ce zaci lovit și doborât la pământ, ridică-te din nou, cu nădejde și curaj, prinde armele în mână și pornește din nou, lupta, în numele Domnului Isus Biruitorul, și vei birui.

Ai folosit toate celelalte arme și nu te părăsește patima și păcatul? Iată, ai aici încă două arme. Folosește-le dragă suflet și vei avea izbândă. Prinde-le ca pe două lopeți, și vâslește cu nădejde și vei ajunge la mal. „Neamul” cei rău al patimilor și stăpânirilor celor rele, nu poate fi alungat, decât cu post și rugăciune. Liniștit și cu deplină încredințare în biruință, prinde în mână aceste două „săbii” și începe lupta în Numele lui Isus. Și vei birui.

M.

(Luată pe scurt din cartea: O ARMĂ DE LUPTĂ: POSTUL)

Nimeni, Doamne...

Cât păcatul m'a purtat,
Douăzeci de toamne,
Toți mereu m'au laudat
Nimeni nu m'a supărat,
Nimeni Doamne!

Cât la cel rău am slujit,
Douăzeci de toamne,
Toată lumea m'a iubit
Nimeni nu m'a prigonit,
Nimeni Doamne.

Cât în poftă m'a plăcut,
Douăzeci de toamne,
Orice rău aș fi făcut
Nimeni nu m'a combătut
Nimeni Doamne,

Cât trecură ca un fum,
Douăzeci de toamne,
Nimeni nu mi-a stat în drum
Să mă strige, ca acum,
Nimeni Doamne.

Iar de când mă port să-ți plac,
Trei sau patru toamne,
Nimănui năcaz nu-i fac
Și tot nu mă are'n plac,
Nimeni Doamne.

Dar de-aș fi pe veci pribeag
A vieții toamne,
Ura tuturor o trag
Mi-l de-ajuns că mă ai drag
Azi Tu Doamne!..

T. D.

„Nu faceți compromis!”

Aceasta este și trebuie să fie parola celor credincioși, spune marele misionar japonez Kagawa.

Invie credința, în Rusia

Nu s'a sfârșit cu credința, în Rusia, precum vorbesc și cred unii. Cu toată prigoana și lupta pe care au dus'o peste 20 de ani necredincioșii antihriști împotriva lui Hristos și a Evangheliei Lui, credința arde cu tot mai multă putere în suflete.

Dacă „s'a sfârșit“, apoi s'a sfârșit în Rusia cu cei căldicei, cu cei puțin credincioși și neadânciți în Evanghelie, cari, atunci când a venit „împotrivirea din pricina cuvântului“ sau lepădat (Matei 13, 21) și au trecut în tabăra vrăjmașe. Pentru cine nu iubeste pe Dumnezeu și nu prețuiește cuvântul și făgăduințele Lui, nu-i mare lucru păcatul și călcarea cuvântului Său.

Dar au fost, și mai sunt destui „fierbinți“ în Rusia cari n'au tradat credința lor.

Și aceș'ia, au înscris cu sânge o nouă pagină de glorie pentru Biserica biruitoare a lui Isus Hristos, Biruitorul și, cum „sângele martirilor e sămânța bisericii“, după pilda lor, se vor ridica alții, cari vor mărturisi și vor merge să-și dea vieța pentru Evanghelia Domnului Isus Hristos.

Prigoana, ca și furtuna, pe lângă grozăvia și multele rele ce-aduce, are și o parte bună: curăță „gunoaiile“ și „pleava“ și face martiri. În vreme de încercare, toți talșii credincioși fug, se

ascund, trădează, se lapădă, ba se fac chiar asupritorii fraților lor, ceea ce au făcut atâția creștini din Rusia, când a venit stăpânirea Antihristului bolșevic.

Dar prigoana a dovedit încodată tăria credinței creștine și a adevărului cuvintelor Mântuitorului: „Cerule și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece (Matei 24, 35).“

În Rusia, prigoana a „curățit odată aria“ de pleavă. Grăul a rămas. Și fiecare bob ce moare, aduce roadă: „unul o sută, altul șaiszeci

și altul treizeci“ (Matei 13, 23).

Intr'un fel, se poate spune că niciodată n'a fost mai vie credința în Rusia ca acum. Zecile de mii de martiri sunt o dovadă. Apoi mulțimea mișcărilor religioase și setea după credință chiar a multor necredincioși și atei, încă dovedește aceasta.

După știrile mai noi, aflăm între altele că republica germană de pe Volga a permis în capitala ei Engels, să funcționeze 6 preoți, în loc de unul. Multe sate „colective“ cer preot. Pe unele locuri țărani au redeschis bisericile, fără a mai cere autorizație dela centru. Firește, unii plătesc cu vieța cutezanța lor. Dar alții se ridică, și până la sfârșit, Isus Biruitorul tot va birui, căci El e veșnic Biruitor.

O mărturisire

Am băut 80 sticle de medicamente, spunea cineva, și nu m'am vindecat. Și am plecat din spital. Pe drum m'am gândit la vieța mea și la toate păcatele mele. Și numărându-le, am văzut că am întrecut pe toți cu fărădelegile mele. Și am venit acasă și-am zis către soția mea: tu femeie! Noi căutam binele și noi ținem răul în casă... Ocrotim lucrurile diavolului și mai așteptăm bine și cele bune.

Să le dăm afară și să ne pocăim. Am făcut așa și de atunci am căpătat și sănătate și fericire.

Duhoarea iadului

Intr'una din serile trecute stăteam de vorbă în casa unor oameni credincioși. După un timp, cineva intră în casă. Și casa se umplu deodată de o duhoare nesuferită. Era un fumător.

Și deși în casă nu mai fuma, din ființa lui, din hainele lui eșia „mireasma morții“, încât abia mai suferiam să stau acolo.

Te gândești, cum pot iubi oamenii astfel de mirosuri — mirosuri otrăvitoare, ba unii să le ia apărarea, și să te țină de rău de te atârgi de stimabila țigare.

Sărmanii! Ce găsesc ei să prețuiască: duhoarea iadului.

Inimă întristată...

Inimă ntristată, inimă pustie,
Plânsă, obosită — nimenea nu-ți știe
Jalea ta amară și durerea ta
Care te sfășie ziua și noaptea

Inimă slăbită, inimă sfârșită,
De necazuri multe, mult și greu lovită,
Ușurare, pace, mângâiere n'ai
Lumea este plină cu dureri și vai

Incercat-ai totul, pace n'ai aflat
Acum vezi cum lumea numai te-a'nșelat
Fericirea care, ți a făgăduit
A fost o minciună — ea nu s'a'mplinit

Intristată foarte și măhnită greu
Plângi, su-pină, astăzi, către Dumnezeu
Lacrime ce curge El o va vedea
Va veni și mila Sa ți-se va da.

Inimă străpunsă de dureri și chin
Domnul care vine e de milă plin
Lasă-l ca să treacă, astăzi, pragul tău
Lasă-te pătrunsă de Cuvântul Său

Bucuria, pacea, mângâierea Sa
Ca o revărsare azi umplea-te-va
El e fericirea dulce de nespus
Inimă, primește-L, astăzi pe Isus

I. M.

Sfaturi duhovnicești

Dorind să duci o viață fericită și neturburată, nu te lăsa să fii stăpânit de toate ce sunt în lume: jocuri, beții, fumat, lux în haine, au podoabă trupească, în mirosuri plăcute, parfum, poartă și altele căci după toate acestea nu vom câștiga mântuirea ci vom merge în teritorul iadului și în focul nestins.

Caută să fii mulțumit cu puțin și nu-ți pune fericire în a avea bogății, căci toate acestea trec ca un fum. Păzște măsura în toate, până și în cele mai nevinovate plăceri; măsura și cumpătrea aduc mulțumirea sufletului, pă trează-o!

Marioara Lăcătușu
com. Gârbovățu de jos Mehedint

Anunțăm pe toți cei cari au comandat noile cărți, că săptămâna aceasta a început expediția broșurilor

„Inchinătorii lui Baal“

și

„O armă de luptă creștină: Postul“ precum și alor două mici tratate cu titlul:

„Să ne lăsați în pace“

și

„Adevărata fericire“ cari au eșit acum de sub tipar.

Cartea

„Vine ziua judecării“

din cauza îngrădării lucrului aici, se va termina nu mai peste vreo săptămână, și atunci se va trimite tu urr c lor ce au cerut-o și o vor mai cere-o

Orice comenzi se fac la fiaia „VIEAȚA CRESTINĂ“, strada Chintăului No. 51 Cluj.

O duzină de fapte bune

Dreptatea ca lumina din moarte izbăvește
Iubirea către semenii cu Dumnezeu unește
Supunerea te face să fii de toți iubit
Te mână Umiința la loc desăvârșit
Frumoasa Cumpătare te face mult mai bun
Prin Pocăință'n suflet noui bunuri se adun
Neosândirea este izvor de mântuire
Și Dreapta judecată e semnul de iubire
Și Curăția'n suflet e drum al mântuirii
Iar Munca este'n vieța izvorul fericirii
Pe suflet Rugăciunea îl'nalță tot mereu
Milostivirea noastră voește Dumnezeu
Aceste fapte bune ce'nchiagă o duzină
Fac drum ușor și neted spre-a Raiului grădină.

(luată dintr'o carte bătrână)

(Învăță-le pe derost și ține le minte)

Expoziția păcatului în mijlocul postului...

Tănase iar colindă țara cu jocurile și pornografiile lui

In fiecare an postul sfintelor Patimi este batjocorit de turneele necuviincioase ale teatrelor moderne din Capitală. La ușile teatrelor lui Tănase se calcă om pe om. Ce-l place lumii de azi. Un semn rău; se strică sufletul Neamului. Cu astfel de „educații“ mergem de-adreptul la pierzare. Treziți-vă români, treziți-vă creștini și întoarceți-vă la Dumnezeu.

De o vreme încoace, în fiecare an, Postul sf. Patimi este batjocorit în chipul cel mai urât de teatrele moderne din Capitală, cari pornesc în turneu prin țară cu piese de teatru cari sunt de-adreptul porcoase și ațătoare de poftes pentru toți cei ce le-ar privi. Și sunt mulți cei cari merg să le vadă. Aleargă lumea (de creștini!) cu grămada să vadă expoziția păcatului dela asemenea teatre și „să soarbă nelegiuirea ca apă“ dela asemenea oameni „vânduți robi păcatului“.

— „Se călca om pe om aseară spunea cineva care a fost luni seara la Tănase care a jucat la Cluj — Sala a fost mult prea neîncăpătoare. O lume întreagă era pe-afară și toți se împingeau să pătrundă în Sala unde nu se mai putea intra. Poliția nu mai putea răsbi... Mașinile cari aduceau galanții privitori, se țineau lanț.

— Și ce-ai văzut acolo? I-am întrebat — sunt lucruri vrednice de văzut?

— Domnule, sunt lucruri grozave. Dansuri ațătoare, femei despuiate... vorbe

be păcatul râde, râde și bate nebună din palme — iată cam ce e acolo.

Și cei ce umpleau sala erau creștini, nu? — Desigur, ba am văzut și preoți. Chiar și pe profesorul meu preot dela B. M. I-am văzut acolo.

— ?... — Și au fost mai ales mulți tineri, ba chiar și copii ai celor ce-au mers cu toată familia.

Scriem lucrurile acestea cu o durere ce ne sfâșie inima, fiindcă toate acestea ne atrag tot mai adânc în valea păcatului și a umbrei morții.

Fraților, Creștinilor, Românilor, ne copeșesc nelegiuirile! Se strică sufletul Neamului! Mama Curvelor și spurcăciunilor pământului (Apoc. 17⁵) taina fărădelegii lucrarea și-a început (II Tesaloniceni 2,7) și voi stați nepăsători?

Treziți-vă Români, treziți-vă creștini, trezește-ne Neamul meu și privește la Stânca Mântuirii tale, la Golgota, scăparea și mântuirea ta.

Nu de frică ci din dragoste

— Vezi dle, îmi spunea cineva, de când cu semnele și minunile cari se arată în țara noastră, lumea a început a se pocăi. Vin creștinii mai des pe la biserică, nu prea înjură de cele sfinte, fac fapte bune, mă rog e semn bun. Vezi ce face frica? Vezi cum frica de focul iadului i-a speriat pe oameni și acum se lasă de răutăți? — Apoi, dragul meu, e bună și această pocăință, dar până la pocăința adevărată tot mai este. Când un om vine la biserică, când se mărturisește, când nu sudue, când se mai lasă de rele numai de frică, încă nu înseamnă ceva. Sfinții n'au murit pentru Hristos din cauza fricei, ci din dragostea cea mare și neprefăcută. Când și-au dat ei seama cât de mult ne iubește Dumnezeu, și-au vărsat și ultima picătură de sânge pentru credință.

Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. (I Ioan 4,16) Așa spune sf. Scriptură și așa este. Dumnezeu nu vrea să ne mântuim de frică, ci din dragoste pentru El. Inșă această dragoste nu se naște în noi până nu suflă vântul cel ceresc peste vieța noastră. Dragostea adevărată nu se ivește până nu ne naștem din nou, până nu primim Duhul sfânt. Și acest lucru se vede din cuvintele sf. Apostol Pavel care zice: „Roada duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bună-tatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.“ (Gal. 5,22.) Iată deci, că cine vrea sa aibă astfel de roade frumoase, trebuie să primească Duhul sfânt. In zadar țipăm și speriem pe un om cu focul iadului, dacă el n'a primit Duhul sfânt.

I. T.

Examinează-ți și spală-ți sufletul

Dacă scoți gunoiul din casa ta, apoi scoate-ți și poftele cele lumesti din lăuntrul tău

(din cărțile cele sufletestă)

E atât de folositor, ca noi cu orice făptuire a noastră să împreunăm și o gândire morală.

In fiecare zi oamenii își mătură podelele prin casă, și cară gunoiul din curte. Oare ar fi să cugetăm: dar gândurile, sufletul nu trebuiesc cândva curățite și ele? Nu trebuiesc măturate gândurile cele rele? Se zice, că într'o cameră curată, de sărbătoare,—și sufletul e mai liniștit, mai pacinic și mai curat.

Se prea poate. Dar și din potrivă, — dacă sufletul e curățit — este măturat gunoiul din el — totul va părea mai luminos, și mai frumos în jur.

Și soarele cel draguț, va încălzi mai căldicel, Și ierbușoara va părea mai verde.

Oare de ce să nu ne grijim mai regulat: nu numai dinții să ni-i curățim în fiecare zi dimineața, fața să ne-o spalăm și părul să ni-l pieptănăm, — ci să ne spalăm și sufletul.

Tu te privești în oglindă și stăruiești ca să te pui la rând. Dar și sufletul tău să ți-l cercetezi, — oare nu e acolo ceva stricăciune care trebuiește numaidecât depărtată? Oare nu e noroi, care trebuiește spălat. — Și spală-l

Pentru aceasta ne este dată rugăciunea și Evanghelia, — aceste două mijloace de spălare sunt obligatoare pentru un creștin.

Trad. Păr. P.

Rugăciune

*Tertătorule Isuse
Tu care ești plin de milă
In spre tine îndrept ațăzi
Rugăciunea mea umilă.*

*O Stăpâne Ceresc Tată
Privește cu îndurare
In spre mine și m'ajută
Ca să scap din astă stare.*

*Miluește-mă Isuse
Cu-al tău har făgăduit
Celor care-și plâng păcatul
Celor ce sau pocăit.*

DOMNIȚIU V.
elev.

„Ivirea lui Anticrist“

Iar Duhul spune lămurit (I Tim 4—1) că Anticristul s'a ivit (II Ioan 7.) Căci „Taina Fărădelegii“ II Tes. 2—7 a început să lucreze și oamenii, de credință au început să se depărteze I Tes. 2—3. Dar nimenea să nu vă amăgească II Tes. 2—3. Știind foarte bine că'n lume trebuie să se arate cel „Nelegiut“ II Tes. 2—8 pe care Domnul Isus îl va nimici, cusufilarea gurii Sale când va veni.

Acum toți pace și înște zice I Tes 5—3, dar toate vor fi în mic O prăpădenie neașteptată va veni, peste toți cei ce în fărădelegi vor trăi. Căci nu prin Duhul Domnului grăiesc, deaceia „pacea“ nu o găse-c,

Acum prea iubiților, crezare ori cărui „Duh“ să nu-i dați ci Duhuri'e să le cercetați. Dacă sunt dela Dumnezeu cel sfânt, căci mulți „Proroci mincinoși sunt“ I Ioan 4-1 Duhul lui Dumnezeu cel sfânt îl veți cunoaște pe pământ, prin cei ce-L mărturisesc, și o viață sfântă cu „El trăiesc“. Eu întruna zic, căci Hristos în trup a venit și pentru „lume“ a păt mit.

Dar mulți nu cred mărturisirea lor, pentru că sunt robiți, de „duhul lumii fiind călăuziți“.

Acești-i Duhul celui Nelegiuit, duhul lui „Anticrist“ de care ați auzit I Ioan 5—3. Ioan Lugojan

O apreciere

Ce se scrie despre gaze a noastră.

Viața Creștină anul V Nr. 5 Cluj. Director: Preot V. Chindriș. Abonnement 100 lei anual.

Revista Viața Creștină, scrisă pentru popor, este una din cele mai bune reviste religioase de acest gen iar prin lecțiile biblice ce le publică îndeplinește un mare rol în publicistica noastră creștină. Scrisă bine și cu suflet.

„Cuvânt Bun“ Anul XII Nr. 3 Organul Asociației Creștine ortodoxe „Patriarhul Miron“ din București.

Inmormântarea I. P. S. Sale Patriarh Miron

Fostului Primministru al țării i-sau făcut funeralii naționale — zeci de mii de oameni au însoțit în ultima călătorie pe înfăiul Patriarh al țării — A luat parte la înmormântare și M. Sa Regele și M. V. Mihai, guvernul și toate înaltele autorități ale Statului și armatei.

Dela Cannes, din Franța, unde și-a dat obștescul sfârșit, corpul îninsuflețit al celui ce a fost primministru și înfăiul patriarh al României au fost adus în țară cu un vagon mortuar. Dela graniță s'a format un tren special în care au luat parte familia, autoritățile, episcopi și preoți cari au făcut de straje și slujbe până la București unde au ajuns Sâmbătă seara.

Cosciugul a stat în Gara de Nord până Duminecă după amiază când a fost transportat cu mare pompă, la Catedrala Patriarhiei unde avea să fie înmormântat. Zeci de mii de oameni au fost să dea ultimul salut însoțind cu o lacrimă în ultimul drum ce-l făcu prin Capitală, cel care a fost o vreme, părintele țării.

Insuși M. Sa Regele Carol și M. V. Mihai, au dat ultimul salut fostului sfetnic al tronului din balconul Palatului Regal.

În cele două zile, mii de oameni au trecut prin fața catafalcului cu scriul, așezat în pronaosul bisericii catedrale dela Patriarhie.

Mărți a fost înmormântarea; au slujit mitropoliții cu episcopii țării, cu zeci de preoți din toate părțile țării, Au vorbit: I. P. S. Sa Mitropolitul Nic. Balan și d. primministru Armand Călinescu.

La sfârșit, s'a înconjurat cu scriul de trei ori biserica și apoi a fost așezat spre odihnă în așteptarea învierii și judecării în catedrală, în locul anume indicat de cel dispărut pe când încă trăia. „În veci pomenirea lui“.

La înmormântarea I. P. S. S. Patriarhul Miron, a luat parte și M. Sa Regele Carol II și Marele Voivod Mihai precum și delegațiuni ale Bisericii ortodoxe streine.

Teatrul religios din Capitală

a predat piesa „Drumul Crucii“ la Cluj

De câțva timp, a luat ființă la București un teatru religios care a plecat în turneu prin țară cu o frumoasă piesă religioasă „Drumul Crucii“ de I. Frumușani.

Piesa arată câteva episoade din Faptele Apostolilor cu prigoana împotriva creștinilor deslănțuită de Saul din Tars, convertirea lui, judecarea, temnița, până la moarte.

Sunt în aceas'ă piesă-biblică lucruri mișcătoare până la lacrimi. Acest teatru face un lucru frumos și ar trebui sprijinit și ajutat și de Stat și de toți creștinii.

La Cluj a fost o rușine de

a vedea scaunele și galeriile teatrului goale, Sâmbăta trecută, când s'a predat „Drumul Crucii“. Vine odată un teatru religios într'un oraș de 100 mii locuitori și nu se găsește din aceștia nici măcar o mie care să vină la o piesă religioasă; jumătate din privitorii de Sâmbăta la „Drumul Crucii“ au fost elevi de școli, aduse de profesoare.

Sala goală dela Național la reprezentarea unei piese creștine, este o notă rea pentru „Clujul Creștin“. Și un semn îngrijorător. Fiindcă la porcăriile lui Tănase, se calcă om pe om.

De toate și de pretutindeni

— MAMĂ CRIMINALA Femeia Sabina Veronă, de 22 ani, s'a dus la București împreună cu copilășul și cu soțul ei. Nu după multă vreme, ea se poate mărita cu un altul, femeia și-a ucis copilășul, dându-i să bea stricnină (o otrăvă). Pentru această faptă, mama ucigașă a fost osândită la 10 ani temniță grea.

— ORAȘUL TIMIȘOARA ARE 106 MII LOCUITORI. În curs de un an numărul locuitorilor orașului, după neam a crescut astfel: Români cu 2620 Unguri cu 885, Nemți cu 621, Sârbi cu 21, Evrei cu 2873. În Timișoara sunt cu totul 15, 000 de Evrei. O adevărată patrie.

— A BĂUT ȘI A MURIT. În cursul unei petreceri, tânărul Anton Lebed, din orașul Prag, a pus rămășag cu prietenii, că el poate bea cinci litri de bere și o jumătate de litru de rachiu. Tânărul a câștigat rămășagul, dar și a pierdut vieța căci după ce a băut berea și rachiul a căzut ca trznit la pământ și nu s'a mai sculat.

— NUNTĂ CU SÂNGE. În comuna Dragomirești, din județul Severin s'a întâmplat o vărsare de sânge, cu prilejul unei nunți. Locuitorii Ioan Molcuț, zis Pârdol, Dimitrie Molcuț și Ioan Molcuț, deoparte, și Petru Stetea, Rusalin Stetea de altă parte, s'au încăierat din pricină, că Petru Stetea n'a îngăduit fetei sale să joace cu Ioan Molcuț. Pârdol a scos un revolver și a tras asupra lui Petru Stetea, dar din greșală glonțul a lovit pe un alt nuntaș, Nicolae Baban, care nu avea nici un amestec în ceartă. S'a găsit la Molcuț revolverul și încă o carabină militară, cu care s'a înarmat de-acasă.

Desigur, că nunta aceasta era creștinească?

Incoronarea Papei

Duminecă în 12 Martie a avut loc la Roma în Cetatea Vaticanului încoronarea cu mare pompă, a Papei Pius XII. Au luat parte reprezentanții a o mulțime de țări și popor mult.

Ziarele au scris că s'au strâns peste 250 mii de oameni.

Un serviciu special format din numeroase detașamente de miliție călare și pedestră a menținut ordinea.

Biserica „sf. Petru“ feERIC luminată, n'a putut să încapă această mare mulțime de oameni.

40 de state din toate părțile lumii și-au avut trimișii lor la această solemnitate.

Slujba a fost pontificată de însuși Papa Pius XII. După terminarea slujbei, cele 2000 de clopote ale celor 400 de biserici din Roma au implut văzduhul cu sunetul lor.

Se vorbește că Papa Pius XII ar intenționa să convoace un Sinod ecumenic unde să se pună în discuție unirea bisericilor.

Ultima oră

La Radio s'a comunicat că președintele Hacha al Cehoslovaciei s'a prezentat la Berlin, punând Cehoslovacia la dispoziția Germaniei.

Trupele germane au ocupat întreaga țară, intrând și în Praga.

Dela Berlin Hitler a comunicat că orice rezistență va fi înfrântă.

Ofițerii cehi nu mai pot purta haina militară. Toate trupele cehe se predau.

Trupele ungare cu ajutorul trimis de Germania ocupă Rusia Subcarpatică.

Nouă primejdie de război în Europa

Cehoslovacia s'a împărțit în două — Slovacia a fost proclamată stat independent sub protectorul Germaniei. Trupele germane și ungare au pătruns în Cehoslovacia. În țara vecină s'a declarat mobilizarea. Două fabrici germane din Bratislava aruncate în aer

Mercuri dimineața, lumea a trecut din nou prin frică și teamă la auzul strigătelor scoase de vânzătorii de ziare cari vesteau în gura mare: Germania a ocupat Slovacia. — A fost decretată mobilizarea — două fabrici germane aruncate în aer — trupele ungare au pătruns în Ucraina Carpatică și altele. Coșmarul războiului a început să turbure din nou sufletele.

Cum s'au petrecut lucrurile

Cu vreo câteva zile înainte, primministru Slovaca d. Tisso a fost destituit fiindcă avea dorinți de apropiere de Germania. Guvernul din Praga a numit un nou guvern. Lucrurile au început să se turbure Tisso a fost chemat de d. Hitler la Berlin. Zilele trecute s'au observat mișcări de trupe în Austria. Presa germană a „listit“ lumea că n'au de gând să pătrundă

în Cehoslovacia — cum se se spune — ci doar de a lua parte la o mare serbare ce are loc la Viena în ziua de Mercuri 15 Martie.

Dar în loc să se facă serbarea la Viena Mercuri, trupele germane se găseau pe pământul Cehoslovaciei. Slovacia s'a proclamat independentă cu un guvern nou în frunte cu Msg. Tisso. În acelaș timp, trupele maghiare au pătruns în Ucraina Carpatică. În Boemia, Moravia și Slovacia s'a decretat mobilizarea. Se anunță o mare mișcare, de trupe, atât pe teritoriul ceh, cât și în Germania.

S'au dat și lupte cu morți și răniți

În cursul zilei de ieri (15 Martie) — scriu ziarele, trupele maghiare au trecut frontiera Rusiei Subcarpatice, în apropiere

de Muncaci, ocupând numeroase sate rutene

Ele sau lovit imediat de rezistența trupelor rutene și cehe, cu cari sau angajat în lupte violente. În cursul zilei de ieri ele au ocupat orașul Orhegyalja și localitatea Podherg. De ambele părți au căzut numeroși soldați și sau făcut numeroși prizonieri

Din întreaga Ungaria, trenurile transportează trupe spre Regiunea Muncaci.

Știri din sursă germană arată că trupele cehe au respins peste frontieră toate detașamentele armatei maghiare.

În cursul atacurilor ce sau dat, monseniorul Volosin, președintele de consiliu al Rusiei Subcarpatice a cerut telegrafic ajutorul Germaniei și Italiei. Presa maghiară scrie că singurul mod de rezolvare a acestei crize este alipirea Rusiei Subcarpatice la Ungaria. În numărul viitor vom scrie despre cele ce sau mai petrecut.